

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **Z. M.**, zastoupena Mgr. Eduardem Benešem, advokátem se sídlem Na Rozcestí 6/1434, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2008, čj. OAM-371/LE-BE03-BE07-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2008, čj. 49 Az 47/2008 - 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně, Mgr. Eduardu Benešovi, se přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti a náhrada hotových výdajů ve výši 2856 Kč, která mu bude vyplacena do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně napadla u Krajského soudu v Praze žalobou shora uvedené rozhodnutí žalovaného, jímž zamítl její žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky v tehdy účinném znění (dále jen „zákon o azylu“). V žalobě uvedla, že žalovaný nepřesně a neúplně zjistil skutečný stav věci, neopatřil si pro své rozhodnutí dostatek důkazů a provedené důkazy nesprávně hodnotil.

Krajský soud po provedeném ústním jednání žalobu rozsudkem blíže označeným v záhlaví tohoto usnesení zamítl a v odůvodnění svého rozhodnutí zejména uvedl, že žalovaný dostatečně zkoumal osobní situaci žalobkyně a správně posoudil její potíže s bývalým manželem. S odkazem na konstantní judikaturu NSS uzavřel, že žalovaný má povinnost zkoumat důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu, jestliže žadatel alespoň tvrdí, že existují důvody v tomto ustanovení uvedené. Žalovaný správně vyšel především z výpovědí žalobkyně, přičemž ani ona sama žádné další důkazy nenavrhovala.

Žalobkyně podala proti rozsudku prostřednictvím ustanoveného zástupce včasnou kasační stížnost, v níž výslovně uplatnila kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Právní otázkou, kterou měl krajský soud posoudit nesprávně, je posouzení důvodů pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu, popřípadě humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu

žalobkyni. Proto navrhla, aby Nejvyšší správní soud rozsudek zrušil a vrátil věc žalovanému, aby žalobkyni azyl udělil.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí, přitom odkázal na obsah správního spisu.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. je kasační stížnost nepřijatelná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o jiné důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně námitku nesprávného posouzení důvodů pro udělení humanitárního azylu či doplňkové ochrany v žalobě neuvedla, ač tak učinit bezpochyby mohla.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta. Žalobkyni byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Výše odměny byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to za jeden úkon právní služby spočívající v písemném podání soudu ve věci samé (sepsání kasační stížnosti) a náhradě hotových výdajů, tedy ve výši 1 x 2100 Kč a 1 x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu]. Za úkon právní služby spočívající v poradě s klientkou soud zástupci odměnu nepřiznal, jelikož nebylo prokázáno trvání porady přesahující jednu hodinu, jak to vyžaduje § 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu a první porada proběhla v rámci převzetí zastoupení v žalobním řízení. Protože je ustanovený advokát plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Zástupci tedy celkem náleží 2856 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesát dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. května 2009

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu